

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecători: Galina Stratulat și Oleg Sternioală,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului și de către inculpatul Zagorodniuc Veaceslav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 19 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Zagorodniuc Veaceslav xxx, născut la xx.xx.xxxx, originar și locuitor al mun. xxx, str. xxx, xxx, ap. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2012 – 19.12.2012;

Instanța de apel: 07.03.2013 – 27.11.2013;

16.09.2014 – 23.02.2015;

10.12.2015 – 27.01.2016;

Instanța de recurs: 08.04.2014 – 24.06.2014;

28.07.2015 – 03.11.2015;

05.12.2016 – 15.02.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 19 decembrie 2012, Zagorodniuc Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 1 an.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Zagorodniuc Veaceslav în beneficiul lui Reilean Vasile prejudiciul material în sumă de 2011,67 lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat, că la 26 noiembrie 2010, aproximativ orele 19:30, Zagorodniuc Veaceslav, aflându-se în ograda blocului locativ nr. 30/2, str. Independenței, mun. Chișinău, urmărind scopul vătămării integrității corporale sau sănătății, i-a aplicat lui Reilean Vasile lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului. În consecință, Reilean Vasile s-a ales

cu luxație antero-inferioară a humerusului drept, echimoze cu excoriații pe mâna propriu zisă dreapta, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3092 din 29.12.2010 se califică ca vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată Reilean Vasile și de către avocatul Alexandr Bodnariuc în numele inculpatului.

3.1. Partea vătămată Reilean Vasile a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, și să fie admisă integral acțiunea civilă.

În motivarea apelului a indicat următoarele argumente:

- instanța nu a motivat în baza cărui temei legal a stabilit inculpatului o pedeapsă mai blândă, care au fost circumstanțele atenuante de care s-a condus instanța la stabilirea pedepsei, deoarece consideră că pedeapsa aplicată inculpatului nu este în raport cu suferințele morale și materiale, suportate în urma vătămarilor.

A menționat, că la cererea de chemare în judecată a anexat toate confirmările necesare. Suma totală pentru tratamentul prescris de medicul traumatolog fiind de 6752, 30 lei.

A indicat, că după traumele suportate era limitat în mișcări, chiar și după ce i-au scos gipsul, timp de 6 luni nu era capabil să ridice nici chiar obiecte mici. Traumele i-au stopat complet activitatea cotidiană și cea profesională. Astfel, despăgubirea pentru daunele morale suportate ar fi în sumă de 45000 lei. Artroza încă nu s-a vindecat și probabilitatea de vindecare este mică. Consecințele vătămarilor suportate vor fi de durată îndelungată.

3.2. Avocatul Alexandr Bodnariuc a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta nu a fost comisă de el.

În motivarea apelului a indicat următoarele argumente:

- învinuirea înaintată inculpatului nu este bazată pe probe pertinente și concludente, iar nevinovăția inculpatului este confirmată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Reilean V; declarațiile martorului Ertaș Natalia; declarațiile inculpatului; raportului de expertiză medico-legală nr. 2367/D din 26.09.2011, prin care la inculpat s-a constatat: plagă la nivelul capului, plăgi la nivelul buzelor care au fost cauzate cu obiecte ascuțite; excoriație pe nas, echimoza la față, edem la cap. Producerea leziunilor depistate la inculpat de la cădere liberă a corpului se exclude. Conform caracterului leziunilor (plăgilor) acestea puteau fi produse cu un obiect tăietor înțepător cum ar fi și un cuțit; prin procesul-verbal de cercetare la fața locului se combate versiunea lui Reilean V., deoarece nu s-a stabilit existența sângelui pe banca din ogradă, întrucât, cum s-a stabilit și prin raportul de expertiză inculpatul nu a căzut jos.

A indicat, că este necesar de apreciat critic depozițiile martorului Reilean Z., care este mama lui Reilean V., deoarece sunt în contradicție cu depozițiile martorului Ertaș N. și cu raportul de expertiză medico-legală din 26.09.2011.

- sentința a fost pronunțată în lipsa inculpatului, care era în concediu medical, lui nu i s-a oferit ultimul cuvânt, prin ce au fost încălcate grav prevederile Codului de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

5. Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond, corect a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat. Probele administrate la dosar fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

6. Avocatul Alexandr Bodnariuc și inculpatul au declarat recursuri ordinare, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurenții au invocat că instanțele au apreciat incorect probele administrate pe caz, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2014, recursurile au fost admise, casată decizia menționată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a statuat că apărarea a invocat în cererea de apel circumstanțe care se refereau la intentarea procedurii contravenționale în privința lui Reilean V. de comitere a aceleiași fapte pentru care inculpatul a fost tras la răspundere penală în baza art. 152 alin. (1) Cod penal. Însă, instanța de apel în decizie nu a dat răspuns la argumentele invocate.

După cercetarea probelor prezentate de către apărare, în scopul dovedirii nevinovăției inculpatului, instanța de apel urma să se pronunțe asupra acestora în decizia pronunțată, dar nu s-a expus, fiind omisă orice mențiune asupra materialului probator în cauză.

Astfel, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele existente în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării acestora, pronunțându-se numai pe o parte din acestea, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

10. Instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului, în baza probelor administrate și verificate în ședința judiciară.

Totodată, instanța de fond just a decis în privința măsurii de pedeapsă stabilită inculpatului, ținând cont de circumstanțele stabilite în cauză, menționându-se, că în cazul dat între Reilean V. și inculpat a avut loc o altercație reciprocă, generată de relațiile ostile existente între ei și ambii au avut de suferit fizic. În urma acțiunilor violente ale inculpatului, lui Reilean V. i-au fost cauzate leziuni corporale medii, iar în urma acțiunilor violente a lui Reilean V., inculpatului i-au fost cauzate multiple vătămări corporale ușoare, cu dereglare de scurtă durată a sănătății.

Pentru acțiunile sale ilegale, Reilean V. a fost sancționat în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional la amendă în mărime de 75 unități convenționale și această hotărâre a fost menținută de instanța ierarhic superioară.

Astfel, nefiind stabilite temeieri pentru achitarea inculpatului.

11. Avocatul Alexandr Bodnariuc și inculpatul au declarat recursuri ordinare, prin care au solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

În motivarea recursurilor au invocat:

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor indicate în cererea de apel, ignorând indicațiile instanței de recurs;

- judecata în prima instanță a avut loc fără participarea inculpatului. Înaintea ședinței (18.12.2012) de către inculpat a fost depusă prin cancelarie cerere de amânare a procesului din motivul că este bolnav și se află pe buletin și totodată s-a solicitat reluarea cercetării judecătorești. Instanța a ignorat cererea depusă și fără a acorda ultimul cuvânt și fără a se expune asupra reluării cercetării judecătorești a emis în lipsa inculpatului o sentință de condamnare. Acesta temei a fost indicat în cererea de apel;

- decizia instanței de apel nu a fost motivată;

- instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate de către apărare încă în ședința instanței de apel din 27 noiembrie 2013, fapt menționat și în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15.07.2014;

- instanța nu s-a expus asupra probelor și motivelor indicate în cererea de apel, cu referire la cazul contravențional în privința lui Reilean V., deoarece conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2367/D din 26.09.2011, la inculpat s-a constatat: plagă la nivelul capului, plăgi la nivelul buzelor care au fost cauzate cu obiecte ascuțite; excoriație pe nas, echimoză la față, edem la cap. De asemenea expertul a răspuns fără dubii că producerea leziunilor depistate la inculpat de la căderea liberă a corpului se exclude. Conform caracterului leziunilor (plăgilor) acestea au avut posibilitatea să fie produse cu un obiect tăietor înțepător cum ar fi și un cuțit. Astfel, cert se combat argumentele părții vătămate, însă instanța de apel face referire la această probă, care de fapt dovedește incontestabil nevinovăția inculpatului.

Instanțele de judecată, prin hotărâri definitive și irevocabile, pronunțate înainte de a se expune instanța de apel asupra sentinței din 19 decembrie 2012, au stabilit că declarațiile lui Reilean Vasile și Reilean Zinovia nu pot fi luate în considerație și sunt apreciate critic, din considerentul că Reilean Vasile a părăsit locul comiterii faptei, fără a chema organele de poliție și ambulanța.

Prin hotărârea definitivă a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013, s-a stabilit cu certitudine că Reilean Vasile nu a fost atacat de către inculpat și respectiv Reilean Vasile nu a fost în stare de legitimă apărare, dimpotrivă anume Reilean Vasile a fost inițiatorul conflictului, așa cum Reilean l-a chemat pe inculpat să iasă afară din magazin fapt confirmat de către martorul ocular Ertaș Natalia, apoi după cauzarea leziunilor corporale inculpatului a părăsit locul comiterii faptei.

În astfel de situație, până la adoptarea deciziei de către Curtea de Apel Chișinău la data de 27.11.2013, instanței de apel i-au fost prezentate hotărârea definitivă a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013 și decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2013, prin care s-a stabilit că pentru același conflict între aceleași părți, care a avut loc în aceeași zi și ora, la aceeași dată, a fost recunoscut vinovat Reilean V.

Astfel, instanța de apel a ignorat hotărârile irevocabile care au fost prezentate și acceptate ca probe în instanța de apel, în care sunt deja stabilite circumstanțele cauzei, acțiunile fiecărui participant a conflictului, concluziile fiind bazate pe declarațiile a acelorași martori, care au constituit obiectul examinării ulterioare în instanța de apel, în cadrul cauzei penale.

Instanța de apel în decizia atacată nu a făcut nicio mențiune despre hotărârile susmenționate anexate la materialele cauzei.

Nevinovăția inculpatului în opinia recurenților, este confirmată și prin declarațiile inculpatului, martorului Romanova Ana, raportul de expertiză medico-legală nr. 2367/D din 26.09.2011, raportul de expertiză medico-legală nr. 217 din 23.09.2013.

Prin decizia agentului constatator, Pidpenco Mihail, al CPs Botanica din 12.01.2011, Reilean Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției, că la data de 26.11.2010, ora 19:30, aflându-se în curtea blocului locativ din str. Independenței 30/2, mun. Chișinău în urma unui conflict cu Zagorodniuc Veaceslav, i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu un cuțit în regiunea capului după care l-a lovit și cu pumnul în regiunea feței, fapt prin care i-a provocat multiple vătămări corporale ușoare, cu dereglarea de lungă durată a sănătății.

Martorul Ertaș Natalia a declarat că a auzit strigăte. Ieșind în curte, a observat că inculpatul se ține cu mâinile de cap, iar Railean Vasile îi aplică lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și corp. Când ea s-a apropiat de ei, Reilean Vasile aplica lovituri inculpatului cu ambele mâini și când a văzut-o, l-a respins pe inculpat cu ambele mâini de la sine și s-a îndreptat spre casă.

Totodată, Reilean Zinovia a dat depoziții contradictorii, care nu corespund realității.

În drept, recursurile fiind bazate pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 8) Cod de procedură penală.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Alexandr Bodnariuc în numele inculpatului și de către inculpatul Zagorodniuc Veaceslav, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a menționat, că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept:

- nu a apreciat separat fiecare probă prezentate de acuzare și apărare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, dar și în hotărârile judecătorești irevocabile, anexate la dosar, despre atragere la răspunderea contravențională a lui Reilean Vasile în cadrul aceluiași caz, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării;

- dat fiind că declarațiile martorilor oculari: al acuzării Reilean Zinovia și apărării Ertaș Natalia se contrazic reciproc și în mod esențial, nu a indicat care din acestea sunt puse la baza sentinței de condamnare și care sunt respinse, fiind lipsă și argumentările legale în acest sens.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de apel menținând sentința nu a înlăturat erorile de drept admise de instanța de fond, le-a repetat întocmai și nu a desființat sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță;

- nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv din cele invocate în apelul apărării;

- nu a executat indicația din decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2014;

- nu a apreciat separat fiecare probă prezentată de apărare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, dar și cu cele stipulate în hotărârile judecătorești irevocabile, anexate la dosar, despre atragere la răspunderea contravențională a lui Reilean Vasile în cadrul aceluiași caz, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării;

- deoarece declarațiile martorilor oculari: al acuzării Reilean Zinovia și apărării Ertaș Natalia se contrazic reciproc și în mod substanțial, nu a indicat care din acestea sunt puse la baza sentinței de condamnare și care sunt respinse, fiind omisă cu desăvârșire motivarea menținerii sentinței în acest sens.

Circumstanțele expuse, în opinia instanței de recurs ordinar, atestă că ambele instanțe nu au respectat exigențele legale, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, admitând erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fapt care a impus soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către partea vătămată Reilean Vasile, iar apelul declarat de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului, a fost admis, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Zagorodniuc Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal a fost încetat cu liberarea ultimului de răspunderea penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

15. Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Zagorodniuc Veaceslav vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin probele

administrare la cauza penală, care au fost cercetate și verificate în ședința instanței de apel, și anume:

- declarațiile părții vătămate Reilean Vasile depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.133-137, vol. II), declarații susținute și în instanța de apel, precum și cele depuse în cadrul urmăririi penale;

- declarațiile martorului Ertaș Natalia depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.142-143, vol. II);

- declarațiile martorului Bolgari Andrei depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.141, vol. II);

- declarațiile martorului Coroliov Valentin depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.144-145, vol. II);

- declarațiile martorului Reilean Zinovia depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.138-140, vol. II).

Ținând cont de indicațiile date în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03.11.2015, instanța de apel a admis demersul procurorului privind audierea martorului Reilean Zinovia care a declarat că, susține declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond, indicând suplimentar la întrebările participanților la proces că, la data când s-a produs incidentul în mâinile fiului său, Reilean Vasile nu era nimic, mai ales în timpul conflictului cu inculpatul Zagorodniuc Veaceslav. Atunci când, se deplasa cu fiul său în taxi, Reilean Vasile s-a purtat frumos cu poliștii, el nu a opus rezistență. A concretizat că, în momentul incidentului, inculpatul îl strangula de gât pe Reilean Vasile, l-a lovit în partea de jos a corpului. Inculpatul Zagorodniuc Veaceslav a căzut jos, după care s-a ridicat și a început a-l lovi cu picioarele pe Reilean Vasile, ultimul a căzut jos, după care Ertaș Natalia și prietenul lui Zagorodniuc Veaceslav au ieșit din local și l-au oprit. Ertaș Natalia nu era pe loc ca să vadă tot conflictul.

Totodată instanța de apel a verificat următoarele probe scrise:

- procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul Zagorodniuc Veaceslav și partea vătămată Reilean Vasile din 11 februarie 2011, potrivit căruia fiecare dintre participanți au susținut declarațiile depuse anterior (f.d.49-51, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din 04 martie 2011 dintre partea vătămată Reilean Vasile și martorul Ertaș Natalia, potrivit căruia fiecare dintre participanți și-au susținut declarațiile sale (f.d.52-54, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3092 din 29.12.2010 conform căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale pe numele cet. Reilean Vasile au fost stabilite: luxația antero-inferioară a humerusului drept, echimoze cu excoriații pe mâini propriu zisă dreapta, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice prin dezarticularea umărului drept și în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, constituie o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămări corporale medii (f.d.38, vol. I);

- raportul de expertiză nr. 2367/D din 26.09.2011 prin care s-a concluzionat că, la cercetarea datelor medicale prezentate la cet. Zagorodniuc

Veaceslav s-a constatat: plagă la nivelul capului, plăgi la nivelul buzelor care au fost cauzate cu obiecte ascuțite; excoriație pe nas, echimoză la față, edem la cap care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur. Toate leziunile au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Producerea leziunilor corporale depistate de la cădere liberă a corpului se exclude. Legătura causală dintre traumatismul suportat și maladiile preexistente la cet. Zagorodniuc Veaceslav lipsește. Conform caracterului leziunilor (plăgilor) se poate afirma că au avut posibilitatea să fie produse cu un obiect tăietor înțepător cum ar fi și un cuțit (f.d.127-128, vol. I);

- raportul de expertiză nr.3481/D din 27.12.2011 prin care s-a concluzionat că, la cet. Zagorodniuc Veaceslav s-a constatat: a) plăgi la nivelul capului (regiunea parietală) și feței (buza superioară și inferioară) ce au fost produse posibil în timpul indicat, au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară; b) excoriație la nas, echimoză la față și edem la cap, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de așa obiecte posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. Din lipsa descrierii caracterului morfologic al plăgilor în certificatul de vizită nr. 59145 din 26.11.2010 eliberat de CNȘPMU, de susținut cu certitudine că plăgile de la nivelul capului și feței sunt de caracter tăiat nu este posibil, și tot din acest motiv nu putem stabili obiectul vulnerant.

Luând în considerație localizarea leziunilor corporale depistate și prezența obstacolelor la fața locului pot concluziona că cauzarea leziunilor corporale în rezultatul căderii libere cu aterizare și lovire de obiecte proeminente este posibil (f.d.161-162, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 767/D din 22.03.2012 prin care s-a concluzionat că, la cet. Reilean Vasile s-a constatat: luxația antero-inferioară a humerusului drept, echimoze cu excoriații pe mâna propriu zisă dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămări corporale medii. Producerea vătămarilor corporale constatate în rezultatul căderii de la înălțimea corpului se exclude. Posibilitatea formării diagnozelor stabilite la partea vătămată Reilean Vasile, sub formă de artroză, artrită, stabilite conform certificatului de ultrasonografie nr. 5/6 din 05.04.2011 în urma răsucirii ambelor mâini în urmă și în sus cu luxația umărului drept nu se exclude (f.d.215, vol. I);

- raport de expertiză medico-legală nr. 765/D din 27.03.2012 prin care s-a concluzionat că, la Zagorodniuc Veaceslav s-a constatat: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plăgi la nivelul capului (regiunea parietală) și feței (buza superioară și inferioară), excoriație la nas, echimoză la față și edem la cap, ce au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de acestea, posibil în timpul și circumstanțele indicate, au condiționat o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală

ușoară. Din lipsa descrierii caracterului morfologic al plăgilor (marginii și unghiuri) în certificatul de vizită nr. 59145 din 26.11.2010 eliberat de CNȘPMU și fișa medicală bolnavului staționar nr. 22303 (internat la 27.11.2010, externat la 01.12.2010 CNȘPMU) de susținut cu certitudine că plăgile de la nivelul capului și feței sunt de caracter tăiat nu este posibil. Luând în considerație localizarea leziunilor corporale, formarea lor în rezultatul căderii libere a corpului de la înălțimea proprie se exclude. De stabilit cu certitudine unghiul de incidență a corpului la momentul de față de nu este posibil. Luând în considerație localizarea leziunilor corporale depistate și prezența obstacolelor la fața locului probabilitatea producerii acestora în rezultatul căderii și lovirea în trepte de obiectele proeminente și obstacolele de la fața locului cu o ulterioară aterizare pe sol nu poate fi exclusă (f.d.222-224, vol. I).

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Zagorodniuc Veaceslav încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 152 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății*.

Declarațiile părții vătămate Reilean Vasile instanța de apel le-a apreciat ca fiind pertinente și concludente și care pot fi puse la baza sentinței de condamnare, reținând în acest sens că, partea vătămată a indicat că, la data incidentului, inculpatul Zagorodniuc Veaceslav a început să-l agreseze moral și fizic, sărind cu mâinile la bătaie, încercând să-l înădușe. Văzând că, situația se agravează, dânsul apărându-se, l-a lovit pe Zagorodniuc Veaceslav cu piciorul în testicule, din această cauză el a căzut jos și s-a lovit singur cu capul de scaunul ce era alături, după care a început să sângereze. Ulterior, Zagorodniuc Veaceslav l-a lovit, dându-l jos, iar în momentul în care se afla la pământ inculpatul a aplicat un procedeu fizic și i-a tras mâna dreaptă după spate, rupându-i ligamentele.

Declarațiile părții vătămate Reilean Vasile instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice reieșind și din faptul că coroborează cu declarațiile martorului Reilean Zinovia care a indicat că, a văzut cum Zagorodniuc Veaceslav a întins mâinile spre Reilean Vasile și a început să-l înădușe. Vasile Reilean se apăra luând mâinile lui Zagorodniuc Veaceslav de la gât. În acel moment ea s-a îndreptat spre ei și a văzut că, Zagorodniuc Veaceslav a căzut jos, lovindu-se cu capul de scaun și de bordură. După care, inculpatul s-a ridicat, iar Vasile Reilean în urma loviturilor a căzut, rostogolindu-se pentru a evita loviturile lui Zagorodniuc Veaceslav. La un moment dat, ultimul l-a apucat de mâini pe Vasile Reilean și le trăgea în urmă în sus.

Instanța de apel a reținut că, declarațiile părții vătămate Reilean Vasile și declarațiile martorului Reilean Zinovia sunt veridice, coerente și consecvente care relatează într-o modalitate precisă și fără careva divergențe acțiunile infracționale a inculpatului Zagorodniuc Veaceslav care au fost îndreptate împotriva părții vătămate, Reilean Vasile.

Declarațiile părții vătămate Reilean Vasile și declarațiile martorului Reilean Zinovia, în opinia instanței de apel coroborează cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 3092 din 29.12.2010, potrivit căruia la cet. Reilean Vasile s-a constatat „luxație antero-inferioară a humerusului drept, echimoze cu excoriații pe mâna propriu zisă dreaptă”, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice prin dezarticularea umărului drept și în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, ce constituie o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămări corporale medii.

Referitor la contradicțiile dintre declarațiile martorilor Reilean Zinovia și Ertaș Natalia, fiind pusă spre soluționare instanței de apel chestiunea referitor la faptul indicării care din acestea urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare și care urmează a fi respinse, instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Reilean Zinovia, fiind subliniat în acest sens că, aceste declarații coroborează cu declarațiile părții vătămate Reilean Vasile, precum și cu conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 3092 din 29.12.2010, părții vătămate Reilean Vasile i s-a cauzat luxație antero-inferioară a humerusului drept, echimoze cu excoriații pe mâna propriu zisă dreaptă, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice prin dezarticularea umărului drept, iar martorul Reilean Zinovia a indicat că, a văzut cum inculpatul Zagorodniuc Veaceslav l-a apucat de mâini pe Vasile Reilean și le trăgea în urmă în sus.

La fel, instanța de apel a menționat, că martorul Reilean Zinovia atât la faza urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată în instanța de fond și în apel a dat aceleași declarații referitor la faptul că, inculpatul Zagorodniuc Veaceslav a aplicat lovituri cu mâinile părții vătămate Reilean Vasile, în declarațiile acesteia nu au fost constatate careva divergențe, dânsa a fost martor ocular la incidentul respectiv, circumstanțe care analizate în cumul, permit ca declarațiile martorului Reilean Zinovia să fie puse la baza unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Zagorodniuc Veaceslav.

Cu referire la declarațiile martorului Ertaș Natalia care a indicat în ședința de judecată în instanța de fond precum că, a văzut cum Reilean Vasile îl ținea pe Zagorodniuc Veaceslav și-l lovea cu picioarele în regiunea feței, instanța de apel a conchis că, aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte probe administrate la cauza penală. Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, martorul Ertaș Natalia, fiind audiată la faza urmăririi penale a dat cu totul alte declarații decât cele relatate în cadrul instanței de fond, și anume a indicat că, a observat doar un segment din altercația dintre inculpatul Zagorodniuc Veaceslav și partea vătămată, și anume a observat când inculpatul îl agresa pe partea vătămată, ca ulterior aceasta să indice contrariul celor relatate la urmărirea penală. Din aceste considerente, și anume că, declarațiile martorului Ertaș Natalia sunt contradictorii, dânsa schimbându-și declarațiile în instanța de fond, care nu au niciun suport probatoriu și nu coroborează cu alte probe, instanța de apel a considerat că, acestea urmează a fi apreciate critic.

Argumentul avocatului Alexandr Bodnariuc din cererea de apel potrivit căruia, nevinovăția inculpatului Zagorodniuc Veaceslav se confirmă prin faptul

că, Reilean Vasile a fost sancționat administrativ cu amendă în mărime de 1500 lei, iar prin hotărârea Judecătoriai Botanica a fost respinsă contestația depusă de Reilean Vasile asupra deciziei agentului constatator Pidpenco Mihail al CPs Botanica din 12.01.2011, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, deoarece urmează a fi delimitate acțiunile părții vătămate Reilean Vasile care a fost sancționat contravențional și acțiunile inculpatului Zagorodniuc Veaceslav care au fost calificate în baza legii penale.

În acest context instanța de apel a notat că, avocatul Alexandr Bodnariuc în interesul inculpatului Zagorodniuc Veaceslav a prezentat o serie de probe, care în viziunea apărării confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și anume: decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2013; procesul-verbal cu privire la contravenție din 12.01.2011; hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013; cererea de recuzare a judecătorului Buhnaci Virgiliu; încheierea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 17.01.2013; încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013; cererea de recurs asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 09.04.2013; cererea avocatului Alexandr Bodnariuc din 18 octombrie 2013; ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013, însă instanța de apel a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 12.01.2011 cet. Reilean Vasile a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional (f.d.97, vol. I).

Analizând documentele prezentate de către apărarea instanța de apel și-a expus considerentele asupra acestora în felul următor.

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2011 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de Reilean Vasile împotriva deciziei agentului constatator al CPs Botanica, mun. Chișinău din 12.01.2011 de aplicare a sancțiunii administrative în privința lui Reilean Vasile în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional al RM. S-a menținut decizia agentului constatator Pidpenco Mihail al CPs Botanica din 12.01.2011 de aplicare a sancțiunii administrative (f.d.153-154, vol. I).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2011 s-a admis recursul contravenientului Reilean Vasile și s-a casat hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2011, cu remiterea cauzei pentru o nouă examinare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d.157, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 03 august 2012 s-a respins contestația cet. Vasile Reilean asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia CPs Botanica din 12.01.2011 și s-a menținut decizia agentului constatator OOS CPs Botanica, mun. Chișinău, M. Pidpenco din 12.01.2011 de aplicare a sancțiunii contravenționale în privința lui Reilean Vasile în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional (f.d.68-74, vol. II).

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 august 2012 s-a admis recursul contravenientului Reilean Vasile, s-a casat hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 03 august 2012, cu remiterea cauzei pentru o nouă examinare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d.65-67, vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013 s-a respins ca neîntemeiată contestația cet. Reilean Vasile împotriva procesului-verbal din 12.01.2011 și deciziei din 12.01.2011 în cauza contravențională în privința lui Reilean Vasile în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional și s-a menținut decizia agentului constator M. Pidpenco al CPs Botanica, mun. Chișinău (f.d.197-201, vol. II).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2013 s-a respins, ca nefondat, recursul contravenientului Reilean Vasile împotriva hotărârii Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22.03.2013 în cauza contravențională intentată în privința lui Reilean Vasile în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, cu menținerea hotărârii (f.d.46-47, vol. III).

Astfel, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea judecătorească irevocabilă și anume hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013, partea vătămată Reilean Vasile a fost sancționată contravențional în temeiul art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, pentru vătămarea corporală ușoară, cu dereglarea de scurtă durată a sănătății cet. Zagorodniuc Veaceslav.

Prin urmare, hotărârea judecătorească menționată are puterea lucrului judecat, ce prezintă o soluție irevocabilă, respectiv, instanța de apel nefiind în drept să dea o nouă apreciere acțiunilor lui Reilean Vasile.

Potrivit conținutului hotărârii Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013, instanța de fond a indicat că, „*privitor la cauza penală pornită în privința cet. Zagorodniuc Veaceslav, instanța de judecată menționează faptul că sentința Judecătoriai Botanica nr. 1-295/12 din 19.12.2012 fiind contestată la moment nu este definitivă. Mai mult ca atât, prin sentința menționată Zagorodniuc Veaceslav a fost sancționat pentru vătămarea intenționată medie a integrității corporale lui Reilean V., iar conform deciziei agentului constator OOS CPs Botanica, mun. Chișinău, M. Pidpenco din 12.01.2011 lui Reilean V. i-a fost aplicată sancțiunea în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional, pentru vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale cauzată lui Zagorodniuc Veaceslav. Astfel, fiecare participant la conflict au fost atrași la răspundere pentru acțiunile sale ilegale*”.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind pertinente și concludente în prezenta cauza penală, argumentele aduse de către avocatul Alexandr Bodnariuc referitor la faptul că, prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013, instanța de judecată a respins argumentul precum că, Reilean Vasile a acționat în stare de legitimă apărare, că declarațiile cet. Reilean Vasile și Reilean Zinovia nu pot fi luate în considerație și sunt apreciate critic, deoarece aceste aprecieri ale instanței de fond au fost menționate din perspectiva analizei acțiunilor cet. Reilean Vasile, în calitate de contravenient căruia i-a fost incriminată săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional și în baza tuturor materialelor acumulate în acea cauză contravențională, însă în prezenta cauza penală, atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond au fost administrate alte probe, respectiv, a fost audiată partea vătămată Reilean Vasile, martorii Reilean Zinovia, Ertaș Natalia, Romanova Ana, Coroliiov Valentin, au fost înfăptuite acțiuni procesuale de confruntare dintre Zagorodniuc Veaceslav și Reilean Vasile, dintre Reilean

Vasile și Ertaș Natalia, au fost dispuse efectuarea unor alte rapoarte de expertiză, respectiv, instanței de apel revenindu-i sarcina de a verifica dacă instanța de fond corect a apreciat aceste probe administrate în prezenta cauza penală, probe care nu pot fi ignorate deși acestea au fost reținute și administrate în cauză contravențională, care se referă la același incident, or, atât instanța de judecată prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013, cât și instanța de apel a constatat că, urmează a fi delimitate acțiunile părții vătămate Reilean Vasile care au fost sancționate conform răspunderii contravenționale și acțiunile inculpatului Zagorodniuc Veaceslav care au fost calificate în baza legii penale.

Totodată, instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute și celelalte probele administrate la cauza penală de către avocatul Alexandr Bodnariuc, reieșind din faptul că, din cererea înaintată de către Reilean Vasile privind recuzarea judecătorului Buhnaci Virgiliu și încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17.01.2013 privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului V. Buhnaci (f.d.58-62, vol. III) nu au tangență nemijlocită cu incidentul produs la data de 26 noiembrie 2010 și nu infirmă în niciun fel acțiunile infracționale ale inculpatului Zagorodniuc Veaceslav. La fel, instanța de apel a notat că, încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013 (f.d.64, vol. III) prin care s-a restituit apelul depus la 16 iunie 2011 de către Reilean Zinaida în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Romanova către Reilean Zinovia și Reilean Gheorghe cu privire la încasarea prejudiciului împotriva hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2010, nu poate confirma și nici nu poate sta la baza unei sentințe de achitare a inculpatului, or, încheierea vizată ține de un litigiu civil și nu are o tangență directă cu conflictul iscat la data de 26 noiembrie 2010 între inculpatul Zagorodniuc Veaceslav și partea vătămată Reilean Vasile. Tot din acest motiv, instanța de apel a respins și cererea de recurs asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 09.04.2013, pe motiv că, aceasta ține de soluționarea unui litigiu civil, între alte părți (Reilean Zinovia și Romanova Ana) decât părțile implicate în cauza penală (inculpatul Zagorodniuc Veaceslav și partea vătămată Reilean Vasile). Totodată, în opinia instanței de apel nu poate fi reținută nici cererea avocatului Alexandr Bodnariuc către Procuratura sect. Botanica prin care a solicitat examinarea petiției cet. Reilean Vasile depusă în privința sa cu adoptarea ordonanței de pornire a urmăririi penale sau ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale, precum și ordonanța procurorului în Procuratura sect. Botanica, mun. Chișinău din 15 noiembrie 2013 prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe materialul înregistrat în REI-1 cu nr. 2440 din 05.11.2013 din motiv că nu există faptul infracțiunii (f.d.70-72, vol. III), aceste materialele neavând tangență cu incidentul din data de 26 noiembrie 2010 și nu confirmă sau infirmă în niciun fel acțiunile inculpatului Zagorodniuc Veaceslav, ci reprezintă un alt conflict dintre Reilean Vasile și avocatul Alexandr Bodnariuc, pe motiv că, ultimul l-ar fi amenințat cu moartea în adresa lui Reilean Vasile, în privința căruia a fost emisă o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale. Respectiv, aceste materiale nu au tangență cu inculpatul Zagorodniuc Veaceslav și cu acțiunile acestuia care au fost îndreptate la data de 26 noiembrie 2010 în privința părții

vătămate Reilean Vasile, acțiuni care au fost calificate în baza legii penale, prin prisma art. 152 alin. (1) Cod penal.

În ceea ce privește argumentele avocatului Alexandr Bodnariuc referitor la faptul că, partea vătămată Reilean Vasile nu a chemat poliția, a părăsit locul faptei, la semnalele polițistului să se oprească nu a reacționat, ambulanța nu a chemat, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece partea vătămată a întreprins toate măsurile de a evita conflictul cu inculpatul, mai mult ca atât partea vătămată Reilean Vasile, cât și martorul Reilean Zinovia au indicat că, acesta avea dureri insuportabile la nivelul umărului, din care motiv au hotărât să meargă la spital pentru a-i fi acordat ajutor medical.

Poziția apărării referitor la faptul că, partea vătămată Reilean Vasile nu a reacționat la semnalele polițistului, instanța de apel a apreciat-o ca fiind declarativă și nesusținută prin careva probe pertinente și concludente și care se combat în totalitate prin declarațiile martorului Coroliov Valentin care a indicat că, în momentul stopării automobilului-taxi, pasagerii care erau în mașină, fără careva conflicte s-au urcat în automobilul de serviciu și au fost duși la CPs Botanica. A mai concretizat că, pasagerii nu au opus rezistență și forța fizică nu a fost aplicată.

Declarațiile martorului Romanova Ana, care este mama inculpatului Zagorodniuc Veaceslav, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece aceasta nu a fost prezentă în momentul producerii incidentului, iar după cum a și declarat, ea a fost telefonată de pe numărul de telefon al fiului său și informată că acesta a fost lovit de către Reilean Vasile și este tot în sânge, și astfel, s-a coborât jos. A chemat poliția de acasă înainte de a ieși din apartament. Prin urmare, declarațiile martorului Romanova Ana, în opinia instanței, sunt incerte și nu elucidează circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea.

Instanța de apel a respins și declarațiile martorului Romanova Ana în ceea ce privește că, dânsa a declarat că a văzut cum polițistul a vrut să oprească automobilul în care era Reilean Vasile, însă automobilul nu s-a oprit, nesubordonând cerințelor legale a colaboratorilor de poliție, pe motiv că aceste declarații sunt declarative și se combat în totalitate prin declarațiile părții vătămate Reilean Vasile și a martorilor Reilean Zinovia și Coroliov Valentin.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate și argumentele avocatului Alexandr Bodnariuc referitor la faptul că, sentința a fost pronunțată în lipsa lui Zagorodniuc Veaceslav care era pe foaie de boală, lui nu i-a fost oferit ultimul cuvânt, deoarece aceste afirmații ale apărării se contrazic cu materialele cauzei penale, și anume potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 07.12.2012, inculpatului Zagorodniuc Veaceslav i-a fost oferit dreptul la ultimul cuvânt, iar inculpatul a menționat „nu recunosc vina, solicit să fiu achitat. Susțin cele menționate de apărătorul meu”, după care a fost anunțată întrerupere pentru deliberarea și pronunțarea sentinței pentru data de 19.12.2012, ședință de judecată la care inculpatul Zagorodniuc Veaceslav nu a fost prezent, fiind prezent apărătorul acestuia, avocatul Alexandr Bodnariuc (f.d.132 verso, vol. II).

Cu referire la declarațiile inculpatului Zagorodniuc Veaceslav privind nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii incriminate, indicând că, el a fost lovit de Reilean Vasile, și anume a fost lovit de către acesta cu un cuțit în

cap, iar el doar se apăra, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea nu pot fi reținute ca fiind pertinente și concludente, deoarece acestea nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte probe administrate la cauza penală și, totodată, vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Reilean Vasile, a martorilor Reilean Zinovia, Bolgari Andrei, Coroliov Valentin, precum și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 3092 din 29.12.2010, potrivit căruia la Reilean Vasile au fost constatate vătămări corporale medii.

Instanța de apel a reiterat, că din conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 217 din 23 septembrie 2013 rezultă că, „de afirmat cu certitudine că plăgile de la nivelul capului și feței (buze) sunt de caracter tăiat, este imposibil, și tot din aceste motiv nu poate fi stabilit și obiectul vulnerant. Ținând cont de caracterul, localizarea, intensitatea redusă a leziunilor, mai ales la nivelul feței, dar și de masa corporală indicată a cet. Zagorodniuc V. posibilitatea producerii lor în urma căderii din poziție ortostatică (de la înălțimea proprie) se exclude. Soluționarea întrebării referitor la determinarea unghiului de incidență a corpului în momentul contactului cu un plan dur nu ține de competența medicinei legale. Însă este cert că, astfel de leziuni pe cap localizate în regiunea parietală (median pe centru, ca la Zagorodniuc V. pot apărea în cazul de impact numai cu condiția când obiectul vulnerant, a acționat perpendicular, sau regiunea vizată a capului a contactat direct, tot în mod perpendicular, cu planul dur), (f.d.24-28, vol. III).

Cu referire la poziția avocatului Alexandr Bodnariuc care atât în cererea de apel, cât și în susținerile verbale în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a invocat faptul că, inclusiv prin raportul de expertiză medico-legală nr. 217 din 23.09.2013 s-a stabilit că, ținând cont de caracterul, localizarea, intensitatea redusă a leziunilor, mai ales la nivelul feței, dar și de masa corporală indicată a lui Zagorodniuc V. posibilitatea producerii lor în urma căderii de la înălțimea proprie, se exclude, instanța de apel a subliniat că, acest subiect a fost epuizat o dată ce hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 22 martie 2013, a devenit irevocabilă, prin care contravenientul Reilean Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin.(3) Cod Contravențional, pentru faptul cauzării lui Zagorodniuc Veaceslav a vătămarilor corporale ușoare.

Instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute argumentele referitor la faptul că, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului se combate versiunea înaintată de partea vătămată, deoarece nu s-a fixat și nu s-a stabilit că, existența sângelui pe banca din ogradă despre care declară Reilean Vasile, deoarece prin raportul de expertiză, este stabilit, că Zagorodniuc Veaceslav nu a căzut jos, totodată instanța de apel a elucidat faptul că, acțiunile părții vătămate Reilean Vasile au fost încadrate în baza legii contravenționale, iar acțiunile inculpatului Zagorodniuc Veaceslav în baza legii penale, prin urmare instanța a conchis că nu pot fi reținute argumentele apărării că, inculpatul Zagorodniuc Veaceslav nu ar fi urmărit scopul vătămării a integrității corporale a lui Reilean Vasile și cauzării acestuia a vătămarilor corporale medii.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Zagorodniuc Veaceslav, instanța de apel ținând cont de faptul că, acțiunile infracționale ale inculpatului Zagorodniuc Veaceslav întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii

prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, infracțiune care a fost comisă la data de 26 noiembrie 2010, respectiv, de la ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani, prin urmare în conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, s-a constatat a fi expirat termenul de tragere la răspundere penală, din care motive, instanța de apel a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal în privința inculpatului Zagorodniuc Veaceslav, cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Apelul declarat de partea vătămată împotriva sentinței și anume în partea stabilirii inculpatului a unei pedepse mai aspre, instanța de apel a considerat că nu poate supune unei astfel de analize cerința în cauză, deoarece în speță s-a constatat că, în conformitate cu art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, din care motiv, inculpatul Zagorodniuc Veaceslav urmează a fi liberat de răspundere penală.

Ce ține de alegațiile apelului părții vătămate privind casarea sentinței în partea soluționării acțiunii civile, solicitând admiterea integrală a acțiunii civile, și anume, încasarea de la inculpatul Zagorodniuc Veaceslav suma de 2011,67 lei, cu titlu de cheltuieli materiale pentru tratamentul primar deja suportat, suma de 6752,30 lei, cu titlu de cheltuieli pe care va fi nevoit să le suporte, ca urmare a tratamentului prescris și suma de 45 000 lei, cu titlu de despăgubiri morale, instanța de apel a menționat că, rejudecarea cauzei penale are loc doar ca urmare a declarării recursului ordinar de către avocatul Alexandr Bodnariuc și de către inculpatul Zagorodniuc Veaceslav, astfel, admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Reilean Vasile după solicitările invocate în cererea de apel, ar constitui o agravare a situației inculpatului Zagorodniuc Veaceslav, din care motive, instanța de apel a respins cerința părții vătămate Reilean Vasile privind admiterea integrală a acțiunii civile, cu menținerea sentinței instanței de fond în partea soluționării acțiunii civile.

16. Împotriva hotărârilor adoptate, declară recursuri ordinare avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului și inculpatul Zagorodniuc Veaceslav, ambii la data de 23.03.2016, în termen, ținând cont de faptul că decizia instanței de apel a fost pronunțată integral la 24.02.2016.

Avocatul Bodnariuc Alexandr și inculpatul, invocând temeiuri de drept prevăzute de pct. 4), 6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței, și deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

În motivarea cerințelor avocatul și inculpatul invocă argumente similare, și anume:

- judecata în prima instanță a avut loc în lipsa inculpatului, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului apărării, că înaintea ședinței de judecată din 19.12.2012, la 18.12.2012 inculpatul a depus cerere de amânare a ședinței din motiv că se afla în concediu medical și totodată a solicitat reluarea cercetării judecătorești, însă instanța nu s-a pronunțat pe marginea cererii în cauză și a pronunțat sentința;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, totodată nefiind executate indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03.11.2015, și anume, în opinia avocatului,

instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului, că partea vătămată Reilean V. a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(3) Cod contravențional pentru faptul că la 26.11.2010 pe la ora 19.30, aflându-se în curtea blocului locativ din str. Independenței 30/2 mun. Chișinău a aplicat inculpatului câteva lovituri cu un cuțit în regiunea capului după care la lovit cu pumnul în regiunea feței, fapt prin care i-a provocat multiple vătămări corporale ușoare, fapt constatat prin hotărârea definitivă a judecătoriei Botanica din 22.03.2013 menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 21.06.2013.

Menționează că, instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate în acest sens de către partea apărării, prin care se confirmă că conflictul a fost inițiat de către partea vătămată Reilean V.

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, fapt confirmat prin probele administrate la dosar.

17. Procurorul și partea vătămată, prin referințele depuse, pledează pentru declararea inadmisibilității acestora din motiv că sunt vădit neîntemeiate, deoarece consideră că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, în speță nefiind admise erorile de drept invocate de recurenți.

18. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Ținând cont de prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează, că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, Colegiul penal va supune verificării argumentele invocate în recursurile declarate de către avocat și inculpat prin prisma erorilor de drept prevăzută de pct. 4), 6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la motivele recursurilor invocate prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct.4) Cod de procedură penală

Potrivit conținutului recursurilor, Colegiul penal atestă că recurenții invocă faptul că examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa

inculpatului deoarece la ședința de judecată din 19.12.2012 inculpatul nu s-a prezentat.

Colegiul constată că, alegațiile recursurilor în acest sens nu constituie o eroare de drept reieșind din următoarele considerente.

Potrivit procesului - verbal al ședinței de judecată (f.d.29, 126-132, vol. II), inculpatul a participat la cercetarea judecătorească fiind audiat și a participat la cercetarea probelor, inclusiv a participat la dezbaterile judiciare, fiindu-i oferit ultimul cuvânt în ședința de judecată din 07.12.2012, după care instanța de judecată a declarat întrerupere, anunțând că deliberarea și adoptarea sentinței va avea loc la data de 19.12.2012.

La ședința de judecată din 19.12.2012 s-au prezentat avocatul inculpatului și parte vătămată, nefiind prezenți inculpatul și procurorul, deși inclusiv potrivit recipisei (f.d.123, vol. II), inculpatul a fost înștiințat contrasemnătură despre data ședinței. Totodată careva cereri de amânare a ședinței de judecată nu au fost înaintate, instanța de judecată retrăgându-se în camera de consiliu, iar la întoarcere a pronunțat sentința.

Totodată Colegiul penal constată că sunt eronate alegațiile recurenților potrivit căror, prin cererea depusă la data de 18.12.2012 (f.d.124-125, vol. II), a fost solicitată amânarea ședinței de judecată în legătură cu imposibilitatea prezentării inculpatului la ședința de judecată fixată pe 19.12.2012 din motiv că se află în concediul medical, deoarece potrivit conținutului cererii menționate, avocatul a solicitat reluarea cercetării judecătorești pentru a fi citat și audiat medicul legist Buga M.

Astfel, din considerentele menționate, ținând cont de faptul că inculpatul a participat la cercetarea judecătorească, dezbaterile judiciare și i-a fost acordat ultimul cuvânt, după care instanța de judecată a declarat întrerupere anunțând că la data de 19.12.2012 va avea loc doar deliberarea și adoptarea sentinței, dată la care inculpatul nu s-a prezentat deși a fost înștiințat însă nu a adus la cunoștință instanței despre motivele neprezentării și despre faptul imposibilității de a se prezenta la proces, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel nu a comis eroare de drept prevăzută de pct. 4) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece judecarea cauzei penale în prima instanță a avut loc în prezența inculpatului.

Cu referire la motivele recursurilor invocate prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală

Colegiul penal constată, că recurenții invocă faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului apărării, că înaintea ședinței de judecată din 19.12.2012, la 18.12.2012 apărarea a depus cerere privind reluarea cercetării judecătorești, însă instanța nu s-a pronunțat pe marginea cererii în cauză și a pronunțat sentința.

Totodată recurenții consideră că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nefiind executate indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03.11.2015, și anume, în opinia avocatului, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului, că partea vătămată Reilean V. a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției

prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional pentru faptul că la 26.11.2010 pe la ora 19.30, aflându-se în curtea blocului locativ din str. Independenței 30/2 mun. Chișinău a aplicat inculpatului câteva lovituri cu un cuțit în regiunea capului după care l-a lovit cu pumnul în regiunea feței, fapt prin care i-a provocat multiple vătămări corporale ușoare, fapt constatat prin hotărârea definitivă a judecătoriei Botanica din 22.03.2013 menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 21.06.2013.

Instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate în acest sens de către partea apărării, prin care se confirmă că conflictul a fost inițiat de către partea vătămată Reilean V.

La fel, recurenții invocă faptul că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, fapt confirmat prin probele administrate la dosar.

În acest sens, Colegiul atestă, că în speță nu au fost admise erori de drept invocate de recurenți prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal conchide, că este neîntemeiată și invocarea în recursuri prezența în speță a erorii de drept prevăzută de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece acțiunile inculpatului Zagorodniuc V. au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, care prevede, că se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că temeiul de drept prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurenți în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 15 al

prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Zagorodniuc V. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, nefiind necesară repetarea acestora.

Totodată, Colegiul penal constată, că la rejudecarea cauzei, instanța de apel s-a condus inclusiv de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, executând indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03.11.2015 (f.d.148-156, vol. IV).

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenților, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului apărării, că înaintea ședinței de judecată din 19.12.2012, la 18.12.2012 apărarea a depus cerere privind reluarea cercetării judecătorești pentru a fi audiat expertul Buga M., însă instanța nu s-a pronunțat pe marginea cererii în cauză și a pronunțat sentința, deoarece partea apărării prin *apelul declarat nu a invocat un astfel de argument*, mai mult ca atât, reieșind din prevederile art. 383 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în cursul deliberării instanța constată că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei, instanța poate relua cercetarea judecătorească prin încheiere motivată.

Astfel, Colegiul penal menționează că, potrivit sensului legii, instanța de judecată nu este obligată să reia cercetarea judecătorească, *însă poate* să o reia, dacă în cursul deliberării constată, că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei. În speță, instanța în urma deliberărilor a pronunțat sentința.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează, că la rejudecarea cauzei de către instanța de apel, partea apărării nu a făcut uz de dreptul pentru a solicita audierea expertului Buga M., deși a solicitat aceasta în fața primei instanțe prin cererea depusă în acest sens (f.d.124-125, vol. II).

Totodată, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d.192, vol. IV), Colegiul penal constată, că instanța de apel a pus în discuție posibilitatea finisării cercetării judecătorești, iar participanții la proces, inclusiv partea apărării, a considerat posibilă finisarea cercetării judecătorești.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează, că motivele invocate în recursurile declarate nu sunt întemeiate, iar careva erori, care ar constitui temei de intervenire în decizia instanței de apel, în sensul casării acesteia, nu au fost stabilite.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că temeiurile invocate de recurenți prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 4), 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

19. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului și de către inculpatul Zagorodniuc Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui **Zagorodniuc Veaceslav xxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 martie 2017**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Galina Stratulat

Oleg Sternioală